

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 1579/09

בפני: כבוד השופט א' א' לוי
כבוד השופט א' רובינשטיין
כבוד השופט י' דנציגר

המערער: מוחמד קבועה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים,
מיום 4.1.09, בת.פ. 2084/06, שניתן על ידי כבוד השופט
משה דרורי

תאריך הישיבה: כ"ו בניסן התשס"ט (20.04.09)

בשם המערער: עו"ד פרחאת עאטף

בשם המשיבה: עו"ד רחל זוארץ-לוי

בשם שירות מבחן למבוגרים גב' ברכה ויס

פסק-דין

השופט א' א' לוי:

בית המשפט המחוזי הרשיע את המערער, על פי הודאתו, בעבירה של פגיעה
בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 334 בשילוב עם סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין. נטען,
כי בחודש אוגוסט 2005 עבד המערער בחברת אבטחה, והועסק בשמירה על ציוד
המשמש לבניית גדר ההפרדה. בתאריך 11.8.05, בשעת ערב, הגיע המתלונן לפתח
בגדר ההפרדה מתוך כוונה לעבור דרכו ולהמשיך לעזריה. בעקבות כך התפתחו דין
ודברים בין המערער למתלונן, ואלה הסלימו לחילופי מהלומות. בעקבות כך הגיעו
מאבטחים נוספים שהכו את המתלונן, ובתגובה החל זה האחרון ליידות אבנים לעברם,
תוך תוך שהוא נס לכיוון עזריה. על כך הגיב המערער בירי, ובלשון כתב האישום (ראו
סעיף 5) הוא: "ירה לכיוונו של המתלונן, בלא שהירים את הנשק אל הכתף, ולא ירה דרך
כוונת הנשק, ובלא שהתכוון לפגוע במתלונן, אולם היה אדיש לאפשרות הפגיעה בו".

בסעיף 6 לכתב האישום נטען, כי "המערער ירה את הירייה בשל העובדה שהיה עצבני על המתלונן אשר קיללו, וכן בשל זריקת האבנים". בעקבות כל אלה הצטרפו תושבי האזור ליידוי האבנים לעבר המאבטחים, ואז ירה המערער מנשקו ירייה נוספת באוויר. נטען, שכתוצאה מהירי נפצע המתלונן כאשר רסיסי מתכת חדר לירכו השמאלית.

על כל אלה נדון המערער ל-12 חודשי מאסר, 6 חודשים מאסר על תנאי, והוא חויב לפצות את המתלונן בסכום של 5000 ש"ח.

בערעור שבפנינו מלין המערער כנגד חומרת העונש. נטען, כי בית המשפט המחוזי הנחה את עצמו במטרות ענישה כלליות, מבלי שנתן משקל נאות לנסיבותיו המיוחדות של המערער – בן 27, אב לשניים, בעל רמת אינטליגנציה נמוכה. כן נטען, כי לא נשקלו כראוי נסיבות המקרה ותחושת המצוקה שחש המערער במהלך האירוע. לבסוף, הופנינו להמלצותיו של שרות המבחן, הודאת המערער והחרטה אותה הביע.

אנו מוכנים להניח כי עובר לירי היה המערער נתון במצוקה עקב העימות המילולי בינו למתלונן, שבהמשך הפך לעימות פיסי. אולם, ככל שנשקפה לו סכנה, זו חלפה משנזעקו למקום מאבטחים נוספים. לפיכך, הירי בשלב זה לעבר המתלונן היה מיותר ושלא לצורך, ומכל מקום לא ניתן להשלים עם מניע מן הסוג הנזכר בסעיף 6 לכתב האישום המתוקן, היינו, שהמערער "היה עצבני על המתלונן אשר קיללו". תגובה מסוג זה היא במובהק שימוש שלא כדין בנשק, והעובדה שכתוצאה מכך נפצע אדם, רק מוסיפה נופך של חומרה לאירוע עליו נקרא המערער לתת את הדין.

בנסיבות אלו לא ראינו מקום לשנות מהעונש, ועל כן הערעור נדחה.

המערער יתייצב לשאת בעונשו במזכירות בית המשפט המחוזי בירושלים, ביום ט"ז באייר התשס"ט (10.5.09) עד לשעה 10:00.

ניתן היום, כ"ו בניסן התשס"ט (20.04.09).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט